

Θιάσος κ. Διατριβῆς Ἡρώων.

Ὁ Ὀδυσσεύς Ἀνδροειδὴς.

Εἰς τὸ Θέατρον «Παράδεισος» τῶν Πατρῶν ἐιδείχθη ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον τὴν παρελθούσαν ἡμέραν ἡ πατριωτικὴ τραγωδία τοῦ Ἰνταύθα Ἰατροῦ κ. Δημ. Ἀγγελοπούλου. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου στήριζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰς ἱστορικὰς πληροφορίες περὶ τοῦ ἀπορριπτοῦ τούτου ἥρωος τῆς Γραβιάς καὶ ἔχει ἐν συνόψει ὡς εἶπε:

Ὁ λαὸς, ἐκτιμῶν τὰς πολεμικὰς ἀρετὰς τοῦ Ὀδυσσεύς Ἀνδροντοῦ, προκατακίνας τελευτῆν, καθ' ἣν ἠρρόκειτο στεφανῶν αὐτὸν ἡ ἀνακηρὶσθὶ ἀρχιστρατηγὸν τῆς ἀνατολικῆς Ἠλλάδος. Τοῦ γεγονότος τούτου ἰσχυροτάτως ὁ Μαμούρης, ὑποβουλίζων τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Γκούρα, παροτρύνων αὐτὸν νὰ ἴλῃ εἰς ἐπικουρίαν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ ἀδελφῆ ποῦ τὸν Ὀδυσσεύς, ἡ ἀναλαβὴ οὗτος τὴν ἀρχηγίαν. Παρὰ προτίκταιν ὁ Γκούρας φαίνεται ἀποποιούμενος τὴν συμβουλίαν, πῶμα τὸ ὅποιον μένει ἀνετήγητον εἰς τὸν Μαμούρη κατ' ἀρχὰς ἀλλὰ μετ' ὀλίγον, ὅτε ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀνδρουτοῦ Ταρσῆ ἔρχεται περιπαθῆς πρὸς τὸν Γκούραν, ὅστις παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ τὸν ἀρῆσθαι μόνον μετ' ἑαίτης, ἵνα οἶε τὸ ἐμπόδιον εἰς τὸ στέδιον τῆς κυβερνήσεως, οὐτις ἦλθεν οὗτος ἐπιτελεστής, ἦτο ὁ ἴδιος. Ἐνῶ δὲ ἡ Ταρσῆ μετὰ τοῦ Γκούρα προέρχεται εἰς ἐρωτικὰς ἐξομολογήσεις, λαμβάνει γάραν ἡ τελευταία τῆς ἀνομιῆς τιμητικῆς ἀνάθεσις πρὸς τὸν Ὀδυσσεύς ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἔρχεται ὁ ἀναγνωστὴς ὑπὸ τούτου ἀναμεινόμενος Τρελώνης, Ἀγγελοπούλου, ὅστις εἶχε ἀναλαβὴ τὴν διαπραγματικὴν θανάτου χάριν τοῦ ἀγῶνος. Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξῷ ἐπιέρχεται ὁ Γκούρας, ὅστις ἐνεκὰ ζηλοτυπίας πρὸς τὸν Τρελώνη διὰ τὴν χάριν τοῦ ὁποίου προτίκται τὴν Ταρσῆν ὁ Ὀδυσσεύς, ἐπιτίθειται κατὰ τὸν ἴδιον μετὰ σημείου νὰ θεωρηθῆ ἡ ἐλευθεροποιία του αὐτῆ ὡς προσωπικὴ προέβωλῃ κατὰ τοῦ φιλέλληνο, καὶ νὰ προκληθῆ μονομαχία κατόπιν συμπλοκῆς, ἣν ἀποσοθεὶ παρεμβαίνουσα ἡ σύζυγος τοῦ Ὀδυσσεύς Ἑλένη. Μετὰ ταῦτα ἡ

Ἑλένη ἀναγγέλλει εἰς τὴν Ταρσῆν, ἀδημονοῦσαν περὶ τῆς τύχης τῶν μονομαχοῦντων, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὀδυσσεύς θέλει γείνη αὕτη σύζυγος τοῦ Τρελώνη. Εἰς τὸ ἀκουσμά τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καταλαμβάνεται ἡ Ταρσῆ ὑπὸ ἀναγκαστικῆς, ἣτις ἀναγκάζει τὴν Ἑλένην ν' ἀπέλθῃ, ὅτε ἐπανέρχεται ὁ Γκούρας ἀναγγέλλων, ὅτι ἀπῆλθως νὰ φρονεῖ τὸν Τρελώνην ἄλλ' εἰς τὴν πληροφωρίαν τῆς Ταρσῆς, ὅτι ὁ περιφρονηθεὶς οὕτω φιλέλληνας ἀπεφασίσθη ὀριστικῶς νὰ τῇ δοθῆ ὡς σύζυγος, καταρτάται ἑαυτὸν διότι τῷ ἐχάρισε τὴν ζωὴν. Εἰς τὴν τοιαύτην ψυχολογικὴν κατάστασιν ἔρχεται ὁ πλειοδοτήρη ὁ Ὀδυσσεύς, ὅστις μετὰ τραγῶν διαλόγων πρὸς τὸν Γκούραν ἀποδιώκει αὐτὸν τοῦ οἴκου του. Ὁ Ὀδυσσεύς μένων οὕτω μόνος μετὰ τῆς Ταρσῆς ἀνακοινωνεὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀμετάκλητον ἀποφασίαν του νὰ λάβῃ αὐτὴ ὡς σύζυγον τὸν Τρελώνη. Ἡ Ταρσῆ ἀντίσταται καταφερομένη τοῦ Τρελώνη καὶ συνηγοροῦσα τοῦ Γκούρα, μετ' οὐ λήγει ὅτι τὴν συνίδεσε ἄλλοτε πράξι.

Τὴν φράσιν ταύτην παρεξηγῶν ὁ Ὀδυσσεύς ἐξουλοκεῖ μαινόμενος κατ' αὐτῆς, ὅτε εἰσέρχεται περιτρός ἡ Ἑλένη καὶ ἐπιβαίνουσα σώζει τὴν Ταρσῆν. Ἐὰ γεγονότα ταῦτα ἀναγκάζουν τὴν Ταρσῆν παρὰ τὰς διαθέσεις τῆς νὰ στέρησιν εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τὴν ἀποφασίαν τῆς ταύτην κάμνει γνωστήν εἰς τὸν Γκούραν, ὅστις ἐξέλλοος γέγονος καταρτάται τὴν προέβωλῃ καὶ ὁμνῶναι καταστροφὴν κατὰ τοῦ οἴκου τοῦ Ὀδυσσεύς. Μετ' ὀλίγον εἰσέρχεται ὁ Ὀδυσσεύς, ὅτε, ἀπογορησάσης τῆς Ταρσῆς, πληροφρεῖται ὑπὸ τοῦ Τρελώνη ὅτι ἀπεκηρύχθη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὡς ἡστέης.

Ἡ εἰδήσις αὕτη καθιστῆ τούτον ἀλλόφρονα ὥστε νὰ μελετῆ ἐκδίκησιν ὄχι πλῆον κατὰ τοῦ Γκούρα, ἀλλὰ κατ' ἰσχυροῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐρχόμενος ἐπίκουρος τοῦ Ἰμβροῦ. Ἀλλὰ τὴν ψυχικὴν ταύτην παραφροσὴν τοῦ Ὀδυσσεύς ἦν δὲν κατώρθωσε νὰ μετρίσῃ ἡ εἰλευσις πρὸς τὸν Πελοποννησίον, οἵτινες ἐτραγωδοῦντες τὰς ὑπὸ τοῦ Ἰμβροῦ τελευτούμενας καταστροφὰς, καὶ τὴν φυλακίσιν τοῦ Κολοκοτῶνη, ἱκετεύουσιν αὐτὸν νὰ ταβῆ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἀγῶνος, κατωρθῆ ἡ Ἑλένη νὰ διασκέδασθαι ὑπομνησκούσα αὐτῷ τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκα, χάριν τοῦ ὁποίου τόσοι ἦσαν ἰσχυροὶ αὐτοῦ εἶχαν γύσει μένει ταῦδε τὰ

πλέον ὀριστικῶς ἂν εἰσακούσῃ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ὀδυσσεύς ἱκεσιῶν τῆς καὶ καὶ τῆς φρουρῆς ἵνα φυγαδεύσῃ (!) τὸν δεσμώτην. Ἀλλ' ἰδοὺ τὴν στιγμὴν αὐτὴν μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῆς Ταρσῆς, ἔρχεται ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Ὀδυσσεύς ἐθραυσεν τὰ δεσμά καὶ ζῆται νὰ τὸν ἐκδικηθῆ. Ὁ Γκούρας τότε σπεύδει κατὰ τοῦ Ὀδυσσεύς ἄλλ' οὗτος εἰς ἀντιθέτου εἰσέρχεται τραυματισμένος καὶ πίπτει θνήσκων πρὸ τοῦ Τρελώνη καὶ τῆς Ἑλένης, ἵνα ὁ ἐμπιστος τοῦ Ὀδυσσεύς Λάιος, ὅστις μέχρι τούδε ὑπεκρίνετο φίλιαν τῷ Γκούρῳ, καταρθάνει καὶ ἀφηγείται εἰς τοὺς συνοδουμένους ὅτι διὰ τοῦ βοαγιάνος τοῦ ἐξεδικηθῆ αὐτὸς τὸν θάνατον τοῦ Ὀδυσσεύς, φρονεῖσας καὶ τὸν Γκούραν. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἔρχεται ἡ Ταρσῆ, ἣτις ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ θλιβεροῦ συμβάντος πίπτει λιποθύμος ἐπὶ τοῦ νεκροῦ.

Ἡ κριτικὴ ἀνάλυσις τοῦ ἔργου θὰ δημοσιευθῆ ἰλλεῖψις χώρου προσεχῶς.

Ἡ ὑπόκρισις ἐν τῷ συνόλω ὑπῆρξεν ἐπιτυχῆς. Καὶ ὁ μὲν Πεζοδοσίμος ὡς Ἀνδρουτοῦς δὲν διέπλεσεν εἰσέτι τὸν χαρακτῆρα τελειον, ἡ δὲ Βερόνη ὡς Ταρσῆ ἀνεδείχθη ἀληθινῆ Ἑλληνίς τῶν ἡρωικῶν μακροχρόνων. Ὁ κ. Γεννάδης ὅμως ὡς Γκούρας διέπρεψεν ὁμολογουμένως κατ' ὄλην τὴν γραμμὴν. Ἡ κ. Ἀγαθονίκη Γεωργιάδου ὡς Ἑλένη ἐχρωμάτισεν ἐπιτυχῶς.

Ὁ κ. Ἐπιτροπάκης ὡς Τρελώνης ἐπλησίωσε τὴν ἐπιτυχίαν. Ὁ κ. Λονάρδος ὡς Μαμούρης ὑπέκρησε πῶς. Ὁ κ. Πετριδῆς ὡς πρὸς τὸν ὑπεκρίθη ἀφόγως. Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ὡς Λάιος ὑπῆρξεν εἰς τὴν σκηνηκίνησιν, καθ' ἣν βλέπει τὸν Ὀδυσσεύς νεκρὸν αἰμίμητος ἀληθῶς, ἀλλὰ ἡ λοιπὴ τῆς ὑπόκρισις ἦτο σχετικῶς καλῆ.

Ἡ διδασκαλία τοῦ ἔργου ἐπαναλαμβάνεται σήμερον. Καὶ ἐν χαρακτηριστικόν· Ὁ συγγραφεὺς εἶνε συμπατριώτης μὲ τὸν κ. Περιστῆν, δηλαδὴ ἐκ Νωνάκιδος τῶν Καλαβρῶτων.

Πάτρας 12 Ἰουλίου 1901.

Πύγαδος.

αἰμὰ των, παρδελέποντες τὸν ἀτομικὸν ἐγωισμόν καὶ τὰ μαρτύρια. Ὁ Ὀδυσσεύς συγκινούμενος ἐκ τῶν λόγων τῆς Ἑλένης ἀποφασίζει νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ αὐτὴς τῆς πατρίδος τὴν τιμὴν, ὅτε καταρθάνῃ ὁ Γκούρας σπεύδων νὰ συλλάβῃ αὐτὸν ἐκτελῶν τὴν ἀπόφασιν τῆς κυβερνήσεως, εἰς τὰς κελύσεις τῆς ὁποίας εἶχε στέρησιν ἦδη. Ἡ ἀπλὴ ὅμως κάθειρξις τοῦ Ὀδυσσεύς δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Μαμούρη καὶ μετὰ φορτικότητος προσπαθεῖ οὗτος νὰ πείσῃ τὸν Γκούραν, ὅπως μὴδὲ τῆς ζωῆς αὐτοῦ ρεῖσθῆ, ἀλλὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐξόντωσίν του. Ὁ Γκούρας ὅμως δισταζει ἀκόμη καὶ διατάσσει νὰ προσεγγῆ ὁ Ὀδυσσεύς ἐνώπιόν του. Ἡ ἐντολὴ ἐκπληροῦται καὶ ἰδοὺ ὁ Ὀδυσσεύς μετ' ὀμίνας χεῖρας καὶ τὸ ὄρος ὑπερῆφανον παρουσιάζεται.

Ὁ Γκούρας φρονίον, ὅτι ἐδαμίσθη ὁ Ὀδυσσεύς ἐκ τοῦ παθήματος, προτείνει αὐτῷ νὰ μὴν ἐπιμείνῃ εἰς τὸν μετὰ τοῦ Τρελώνη γάμον τῆς Ταρσῆς, ὅπως τῷ ὑπόσχεται νὰ παραχωρήσῃ αὐτῷ σὺν τῇ ἐλευθερίᾳ τὴν ἀρχιστρατηγίαν παλιν. Ὁ Ὀδυσσεύς ὅμως μένει ἀκαταπίστος ἀποτεινὼν τῷ Γκούρῳ τραγικὰς φράσεις, αἵτινες ὠθοῦσιν αὐτὸν μέχρι τοῦ σημείου νὰ γυμνώσῃ τὸ ξίφος, εἰς τὸ ὅποιον προτείνει τὰ στήθη του ἀτόμητος. Δισταζει ὅμως ὁ Γκούρας νὰ πείσῃ τὸν Ὀδυσσεύς καὶ παραδίδει αὐτὸν εἰς τὴν φρουρὰν, ὅπως θανάτωθῆ. Τότε ἡ Ταρσῆ λυσικομος καὶ ἠρημητικῆ εἰσέρχεται ζητοῦσα ἀπὸ τὸν Γκούραν τὸν ἀδελφὸν τῆς. Ὁ Γκούρας ἀπαθῆς κατ' ἀρχὰς εἰς τοὺς ὀλογγμούς τῆς ἐρωμένης, κάμπτεται εὐθὺς ὡς ἐκείνη τῷ ὑπόσχεται ὅτι θέλει γείνη ἰδικὴ του